

Щорічно, 16 липня, в Україні відзначають День бухгалтера. Ефективність діяльності кожного підприємства значною мірою залежить від організації бухгалтерського фінансового та управлінського обліку, зовнішнього і внутрішнього аудиту. Ця професія стала однією із найбільш потрібних та популярних на ринку праці. У підрозділах залізниці працює чимало високопрофесійних фінансистів. Напередодні професійного свята кореспонденти газети поспілкувались із професіоналами бухгалтерської справи.

Зі святом, дорогі бухгалтери!

**Головний бухгалтер фінансово-економічної служби
Мирослава Чемеринська:**

**“Керівникові легше працюється, якщо
в його команді відповідальні виконавці”**

Мирослава Чемеринська – досвідчений фахівець із бухгалтерської справи, адже на залізниці працює із 1980 року, а у службі трудиться із 2001 року. Упродовж цих років вона працювала у Львівському відділку, Львівській дистанції колії, мостопозіди №61, тому коли прийшла до фінансово-економічної служби головним бухгалтером удруге (у службі працювала впродовж трьох років на початку 1990-х років), то вже мала за плечами чималий досвід, що допоміг у подальшій роботі. За успіхи у роботі Мирослава Чемеринська нагороджена знаками “Залізнична слава” II і III ступенів. Мирослава Йосифівна до проблем та складностей своєї професії ставиться терпимо, по-філософськи, каже собі що “все так не буде” і дотримується оптимістичної точки зору на усе, що відбувається. Оптимізм у її розумінні – це не весела байдужість, а праця з любов’ю та допомога іншим.

– Бути бухгалтером я й не мріяла, хотіла стати медиком. Вступити до медичного закладу у 80-ті роки було складно, тож вступила на спеціальність “бухгалтерський облік” Львівського технікуму легкої промисловості, – розповіла Мирослава Йосифівна. – Завдяки моїй бабусі добре знала арифметику, хоча більше любила українську літературу і мову, із задоволенням читала книжки і писала шкільні твори. На залізниці, машиністом у локомотивному депо Львів трудився мій батько Йосиф Гнатович Чемеринський, тож після року праці у тресті він привів мене у Львівський відділок на роботу. Отак завдяки батькові, якого, на жаль, уже нема серед нас, розпочалася моя бухгалтерська стежина на залізниці.

У Львівському відділку трудилася і методологом-бухгалтером, і старшим бухгалтером у відділі взаєморозрахунків, зведеної звітності, потім була складна ділянка роботи – відділ витрат. Менше ніж через рік мені довірили робити річний звіт. Згодом я зауважила: чим більше мені довіряють, тим більше стараюся, тим краще хочеться працювати. Так само ставлюся до нинішньої своєї роботи, бо найголовнішою якістю у бухгалтерській справі вважаю відповідальність. Це мабуть повинна бути вроджена риса характеру.

Нині у моєму підпорядкуванні п’ятеро бухгалтерів-жінок, кожна з яких має свою частину роботи. Колектив у нас молодий. Леся Лучко, Марія Кушпета, Галина Труш,

Марія Салик, Ольга Чунис трудяться у службі по два-три роки, усі відповідальні, старанні, фахівці своєї справи, і до кожного з них я ставлюся з повагою. Колись прочитала вислів, який мені дуже сподобався, – “Найкращі манери має той, хто найменшу кількість людей поставить у незручне становище”. Це мене спонукає не схибити, не допуститися помилки у спілкуванні з людьми, аби потім не почуватися незручно. Тому коли бачу, що людина працює з душею, стараюся її підбадьорити, похвалити, переконана, що це додає їй бажання працювати з більшою віддачею.

– Хто у Вашому становленні як фахівця-бухгалтера відіграв важливу роль?

– Коли почала працювати у Львівському відділку, моїм наставником була заступник начальника фінансового відділу Стефанія Петрівна Степанчак – строгий керівник, яка і навчала, і вимагала одночасно. Саме від неї отримала необхідні настанови у роботі із зведеною звітністю. Дуже вдячна начальнику фінансового відділу Галині Іванівні Соколовій, яка запропонувала нам продовжити навчання у вищому навчальному закладі. Заочно я здобула вищу освіту у Дніпропетровському інституті інженерів залізничного транспорту. Коли прийшла працювати у фінансово-економічну службу головним бухгалтером, вже

мала чималий досвід роботи бухгалтером, все ж уважно прислухалася до порад тодішнього головного бухгалтера фінансової служби Галини Павлівни Сазикіної. В подальшому, під час роботи над звітами, за потреби піднімала попередні документи, вивчала їх і це мені дуже допомагало у роботі. Тоді у 2001 році власне й розпочалося впровадження електронної системи бухгалтерського обліку, адже до того меморіально-ордерна система велася вручну на карточках. Для історії зберегла таку папку із цими документами. В окремих аспектах бухгалтерської справи тоді працювалося легше, зараз же законодавство постійно змінюється, обсяги роботи значно більші, відповідно розрахунки ведуться по-іншому, виникають різні нюанси у бухгалтерському обліку, однак сьогодні неможливо уявити роботу бухгалтера без автоматизованого обліку та без комп’ютера. Тоді ж переводили документи в електронний варіант і паралельно продовжували вести рахунки, маючи змоги вчитися. Із вдячністю згадую попередній колектив бухгалтерії, коли працювала з Надією Михайлівною Василюк, Наталією Володимирівною Хобенковою, Марією Степанівною Солтис, Любов’ю Тарасівною Серафим. Хоч як не було складно, адже залишалися працювати після роботи і вводили усю необхідну інформацію в комп’ютери, та мені хотілося

це зробити добре і якнайшвидше. Важко було мені тоді ще й тому, бо того ж року помер батько, який для мене був прикладом у всьому. Щоб не впасти духом, почала читати Біблію, різну духовну літературу, чимало псалмів вивчила напам’ять. Тоді ж для підтримки написала на аркуші відомий вислів “Все так не буде” і це допомогло мені вистояти духовно. Кожному у житті доводиться проходити певні випробування, і пройти їх треба достойно.

– Розкажіть про нинішню роботу у службі.

– Робота в бухгалтерії фінансово-економічної служби із чималим практичним багажем не є складною, але обсяг роботи великий, адже через службу проводяться взаєморозрахунки між підрозділами залізниці та розрахунки з іншими залізницями і підрозділами Укрзалізниці. Тому мені доводиться організувати та контролювати роботу бухгалтерів, крім того у нас бувають різні перевірки, для яких ревізорам треба підготувати необхідну документацію. Колектив у нас грамотний, працьовитий і дружний, тому мені з ними працюється цікаво. Із досвіду скажу, що добре працюється тому керівнику, який у своїй команді має грамотних і відповідальних виконавців.

– Як вважаєте, чи кожен може працювати бухгалтером?

– Нашу роботу не назвеш романтичною, вона важка і потребує насамперед старанності, працелюбності і порядності. І звичайно – бажання працювати, тоді з роками можна стати професіоналом-бухгалтером. Я хоч і не мріяла про цю професію, але полюбила бухгалтерську роботу і думаю, що відбулася як спеціаліст завдяки своїй наполегливості та відданості справі. Переконалася, коли щось робиш з душею, все у житті вдається.

– Робота бухгалтера стресова. Що допомагало Вам у праці і загалом у житті?

– Мені завжди допомагало відчуття власної правоти, що базувалося на щирості і правдивості. Любов до роботи і гарний працьовитий колектив є підтвердженням правильності вибору професії. А ще я черпаю натхнення і силу з книжок, люблю читати поезію Віталія Іващенка, книги Мирослава Дочинця, Каліни Ватаманюк та іншу пізнавальну літературу, яка не раз допомагала мені віднайти в собі точку опори у складних ситуаціях. А ще стаю сильнішою духом, коли допомагаю іншим, це – потреба душі.

Оксана ПОДОЛЬСЬКА
Фото автора